

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyen szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői irodák:
PÉCSSETT, Mária-utca 1-36 szám
 I. EMELET
 Hová a lap szerelmi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 18

Lesz a mi lesz.

Pécs, 1895. május 6.

(*) „Inops potentem dum vult imitari, perit“ — írta valami kétezer esztendővel bizonyos Phaerdrus nevű uri ember, mit mai értelemben a „Lám megmondtam Angyal Bandi . . .“ kezdetű versszöveggel lehetne magyarul visszaadni. Minek isült a jovialis Bánffy báró a miniszteri székbe, most nem szánakoznának rajta urbi et orbi, nem lenne páros viaskodása, és Magyarországnak nem kellene szégyenkeznie kormányelnöke miatt.

A császári ház miniszterének, vagy ha úgy tetszik a legfőbb: minden egyébnek tapintatlan módon kiadott cáfolata nem egyéb, mint a lehető leggorombább alakban kézbesített elbocsátó levél. Sőt ennél sokkal több: arculcsapás, a mit nem egy ország miniszterelnöke, de egy napidijas Sanyaró Vendel sem viselhetne el önérettel.

Korántsem akarunk mi Bánffy báró mellett dicsőítő dalt zengeni, őt ebben a hazában őszintén senki sem sajnálja csufos esetéért, mert nálánál tehetségtelegebb ember, fölfelé gyöngébb, lefelé erőszakosabb miniszterelnöke még a kancsukához szokott muszkáknak sem volt. Hogy bakot lött, azt elhiszszük, megengedjük, hisz legnagyobb baklövése volt, hogy elvállalta a miniszterelnökséget, sőt azt is koncedáljuk, hogy valami furfangos célzattal neki rontott a jól táplált Agliardinak, hanem arra még nem volt eset a műveletlen ó-korban sem, hogy egy kényur vagy keleti fejedelem az ország legfőbb kormányzóját palam et publice ostobának, hazugnak bélyegezze. Ilyen gyalázat még nem ért alkotmányos miniszterelnököt, mert a török szultánok selyemzsínorja valóságos megtiszteltetés Kálnoky gróf eljárásához képest.

Annyi kétségtelen, hogy Bánffy báró egy pillanatig sem maradhat meg székében, hacsak Kálnoky gr. azonnal nem menesztetik. Mert ez volna csak némi elégtétel a magyar nemzet önértetén, a magyar állam méltóságán durva kézzel ejtett súlyos sérelemért.

Azonban ki gondolhat erre? Az a hirhedt bécsi kéz, mely eddigelé pihenni latszott a kamarilla selyem köpenye alatt, mely évszázadok óta szörnye volt a magyar politika dajkameséinek, újra megmozdult, újra sujtani akar, midőn ilymó-

don a nemzet önértetének fellázításával harcot akar provokálni.

Nem hiszszük, mert Bécsben soha sem szoktunk igazat kapni, hogy ez a vérig sértett nemzet elégtételt kapjon, a melynek kormányelnökét egyszerűen leszidják és kilövik, mint olyan modortalan himpellért, a ki nem való finomabb társaságba. Ezt a mocskot pedig nekünk, magyaroknak el kell szenvednünk, mert elég szerencsétlenek voltunk egy Bánffy bárót miniszterünkül birni.

No meglássuk, vajjon sarkára áll-e most, a midőn valódi, nagy sérelem történt, a szabadelvűnek nevezett kormánypárt; vagy pedig bevárja, míg fölfogadják a következő excellenciásnak csufolt cselédet, hogy az előtt hajtson tétet-fejet, míg reá is meg nem méltóztatik haragudni a bécsi fő-fő miniszternek és legfőbb minden egyébnek.

Hiába cukrozta be a naiv báró az Agliardinak szánt labdacot a magyar udvartartás kérdésében tett hyperlojális, nemzetellenes nyilatkozattal, azért Bécsben mégis megharagudtak. Azonban korántsem azért, mintha Bánffy bárót valami nagyon komolyan vennék; — egyszerűen azért, mert elég könnyelmű volt egy pillanatra azt a látszatot kelteni, mintha Magyarország önálló, független ország lenne, melynek joga van egy követet megleckéztetni, a ki az ország belügyeibe avatkozik. Ez volt a főbenjáró bűn, ezért kellett lakolnia.

Elhiszszük szívesen mi is azt a széltérekolportált feltevést, hogy Bánffy báró régen érezte, hogy neki mennie kell és ezzel a hősies kirohanásával csakis egyszerű és tisztességes visszavonulást akart elérni.

Azonban ez mitsem változtat azon a rettenetes tanulságon, hogy ime, a közösgyes kormányok háva alacsonyítják le Magyarország miniszterelnöki méltóságát, hogy a közösgyesek 28-ik esztentéjében olybá tekintik a minden kegyek forrásánál Bécsben, mint valami rossz cselédet, a kit kikorbácsolhatnak, ha mukkani mer.

Mert beigazolt tény és valóság, hogy Bécsben a magyar kormányt csakis a népbolondítására fölfogadott komédiás-csoportnak tartják és azok előtt a bizonyos „döntő körök“ előtt a ma-

gyar alkotmányosság csak amolyan gyermekek mulattatására való játékszer.

Eppen azért reánk nézve teljesen közömbös, hogy Bánffy b. után ki lesz a legközelebbi kegyelmes rangra emelendő inas; mert az előzőihez hiven nem lehet egyéb, csupán az a reményünk közeledik a megvalósulás felé, hogy talán hamarabb itt lesz az idő, mintsem gondolnók, hogy a függetlenségi párt elvei kerekednek felül, a melyek nem férnek össze semmi közösgygyel és komédiával.

Ha ez a párt, a mi pártunk jut többségre, úgy majd napnál fényesebben be lesz igazolva, hogy minden eddigi közösgyes kormány a vadlottak padjára lett volna helyezendő, mert megcsalta a nemzetet, midőn azt mondotta magáról, hogy magyar kormány.

Ilyen pedig csak 1848-ban volt, és ha az isten is úgy akarja, lesz 1896-ban, a millenáris esztendőben.

* **Hajtóvadászati tisztviselőkre.** Ha lapozgatjuk a hivatalos, meg a vidéki lapokat, konstátálhatjuk, hogy a „szolgálat érdekében“ még soha oly nagymérvű áthelyezések nem voltak, mint mostanság. Egy hét leforgása alatt több mint 420 pénzügyi tisztviselő lett áthelyezve, a többi szakmákról nem is szólva, mert azokról részletes adatok nincsenek birtokunkban. Sőt törvényszéki bírák is — a kik a törvény rendelkezése szerint elmozdíthatlanok — kaptak bizalmas jellegű értesítést, hogy lépjenek ki a katolikus körből, mert ha nem, következik a — penzió. Mert hát egyidő óta pontos jegyzék vezetetik az állami tisztviselők politikai és felekezeti érzelteiről, a jaj annak a szegény állami tisztviselőnek, a ki tagul merészkedett beiratkozni valamelyik kath. körbe. A dolog úgy esett meg, hogy a találékony Bánffy b. bizalmas rendeletet intézett valamennyi megyefőnökhöz, utasítva őket, hogy az összes megyebeli állami tisztviselők felekezeti magatartásáról pontos kimutatást küldjenek be. Ezek alapján aztán a premiér átadta a listát Lukács pénzügyminiszternek, a ki aztán foganatosította a proskribáltak áthelyezését. Most jönne a sor a többi reszortokra, ha ugyan addig az egész kém-rendszert el nem söpri egy általános földindulás miniszterestől, spiclistól egyetemben.

* **A hamis proféták ellen.** A győri függetlenségi és 48-as párt végrehajtó bizottsága a néppárt gyors ténfoglalása alkalmából szervezkedésre

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Fess özvegy.

(Fővárosi regény.)

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Sligovitz Benjámin pénz- és nótelen dzsentri, már tíz nap óta van a fővárosban. Azért hangsúlyosan est a három szót, hogy azzal kimagyarázzam Sligovitz ur epitheton ornansát t. i. hogy pénz- és nótelen.

Nem tudom, jámbor olvasó, volt-e te a fővárosban? Ha voltál, egy felesleges kimagyaráznom magamat; ha pedig nem voltál, úgy kérdezd meg egy fővárosban járt ismerősödet, s az bizonyára meg fogja magyarázni neked, hogy milyen hamar hozzájut az ember a fenti két ékítő jelzőhöz.

De mikor is Sligovitz urnak nem volt pénze s ez neki fájt legjobban, de fájt még mindazoknak a tündéréknek, kikkel Sligovitz ur, mikor még pénze volt, polgári házasságban élt a derék Japánok módja szerint.

Ez az állapot teljesen desperálta a fent nevezett urat, úgy annyira, hogy világ- és ember gyűlölővé nővi ki magát, ha egy zseniális eszméje nem támad.

Az eszme ez volt: Apró hirdetést teend közzé egy elterjedt lapban, s ez talán még meggyógyítja beteg sebeit és kedélyét.

Másnap csakugyan meg is jelent a „Budapesti Hírlap“ legutolsó lapján „ez immár nem szokatlan

helyen“ s mint egy ironk nagyon találoán mondja „Venus pocsoltyáiban“ a hirdetés, mely is így szólt:

„Önálló hölgy ismerettségét óhajta egy fiatal jogász. Levelek Vespasián jelgével kéretnek e lap kiadóhivatalába.“

Képzeltetik uraim azt, hogy mily feszült várakozás töltötte el Sligovitz ur keblét. Elgondolta azt a hasznót és élvezetet, melyet azon az utolsó 30 krján fog szerezni, a mit a hirdetés közzétételeért fizetett. Este, mielőtt elaludt volna, boldog álmadozásoknak adta magát. Fantáziája óriásilag működött. Egy „csinosan butorozott, külön bejárati szoba“-ban látta magát. Ott ült a diványon, kéjesen nyujtva ki kezét az asztalon mosolygó sonka szeletek után s másik kezével pedig boldogságának napját, egy széke hölgy derekát karolva körül.

Majd más kép jelent meg szeméi előtt. Egy konyhában volt. Előtte libacomb, fehér cipó s egy félig telt borosüveg állott, mellette pedig a bájos angyal, egy természetes szakácsné képében.

Annyira beleképzelte magát Sligovitz ur a boldog jövőndöbe, hogy még korgó gyomrát is elámitotta s e követelő gyomor azt hitte, hogy tele van s nem nyugtalanította folytonos kielégíthetlen követeléseivel reményekben gazdag urat. Ne tessék tehát csodálkozni azon, hogy Sligovitz ur még álmában is folytonosan evett, ivott és csokolódozott.

Hanem annál visszataszítóbb volt aztán az ébredés, midőn az álommal együtt eltűnt a csinosan butorozott meleg szoba, a jó vacsora, a bájos angyal s mindezek helyett ott találta magát Sligovitz ur a

„szerényen butorozott“ barátságatlan hónapos szoba szalmassájkán fekvő korgó gyomorral s tetemén a fő és székváros undok fergei marását érezve.

No de a hirdetés megjelenését követő harmadik nap kulcs volt a mennyország kapujához.

Epen egy kirakat előtt nézegette Sligovitz ur a legfrissebb lapokat, midőn szemébe ötlük egy vas-tag betűkkel nyomtatott sor: „Vespasiánnak levele van a kiadóhivatalban.“

Uraim! Láttak-e már önök folyamat, mely széttépve gátjait örült gyorsasággal rohan? Láttak-e már pusztító fergeteget, mely pillanat alatt ezer mértföldet hagy hátra gondolatsebességű szárnyain?

Nem láttak? Meghiszem azt. Nekem sem volt halvány sejtelmem sem ezekről addig, míg nem láttam Sligovitz urat a kiadóhivatalba rohanni.

Végre valahára kezében volt a levél. Asokat a várva várt sorokat szászor, eszeraser olvasta el, úgy, hogy már kívárlól tudta, de azért csak boldogságtól reszkető hangon olvasta, hogy:

„Kedves Fiatal Barátom!

„A Budapesti Hírlap“ apró hirdetésciben olvastam, hogy ön egy fiatal önálló hölgygyel óhajta megismerkedni. Én fiatal, önálló hölgy vagyok. Ha tehát azt hiszi, hogy képesek vagyunk egymást esténként szórakoztatni, úgy kérem szíveskedjék holnap este 7 órakor egy fehér aszfövel a gomblyukában a Várház palota előtt megjelenni, hol várni fogja önt egy kékszemű, fekete ruhába öltözött, s mint mondják

fess özvegy.“

* * *

hívja fel kiáltványában a párt tagjait. Érdekesnek tartjuk ennek a valóban hazafias hangon tartott kiáltványnak végpasszusát reprodukálni, hadd olvassák pécsi és baranyamegyei híveink is.

„1867. óta a polgárok kérges kezei építették fel az országot és eszedéves ünnepélyünkön büszkeséggel késülünk a világnak bemutatni, mire képes 28 év alatt egy konszolidált ország egyetértő szabad és büszke polgársága. Mit állják tehát ma utainkat azon nagy urak és ama Róma, kiket, midőn szabadságunkért véreztünk, midőn letiporva a porban feküdtünk, mindig csak ellenségeink táborában láttunk? Midőn 1848-ban az ország lángban állott, midőn apáink osztrák-, muksa-, oláh-, tót- és rácok ellen egyszerre küzdöttek, hol voltak a most honmentő Zichy és Pálffyak? Az osztrák udvart és soldateskát ingerelték fel ellenünk és a galiciai szorosokon az oroszokat vezették nyakunkra! Hol volt akkor a hatalmas Róma? A szeretett Regnum Marianumért mit tett akkor? Midőn gyermekek az iskolapad mellől sorakoztak a honvéd zászlók alá, midőn honleányaink jegygyűrűiket olvasztották be a haza oltárán, láttunk-e akkor szentaszéki legionáriust vagy csak egy Péterfillért is? Midőn az anyák könyeikkel szentelték fel harci zászlainkat, küldött-e Róma csak egy áldást is azokra, vagy fegyvereinkre? Vagy csak diplomáciai uton közbenjárt-e érdekünkben az akkor még hatalmasabb Róma, midőn bűnhődésünk keserves napjait éltük? Midőn halva feküdt az oroszlan és a szamarak rugdalták, hol voltak akkor a Rampolla és Agliardi bibornokok, hogy javunkra közbenjárjanak a boszuálló győztesnél? Deigen! volt akkor is egy és ezt Rauscher éreseknek nevezték, ki a bécsi kamarilla lelke volt; azt, hogy mit tett értünk, láttuk — Aradon. De mind nem velük leszámolni, mi ma már senkit sem vonunk felelősségre, mi végig szenvedtük a multat, fátyolt vetve reá és megbocsátottunk ellenségeinknek. De most, hogy önerőnkiből feltámadtunk, az ő segélyük nélkül azokká lettünk, amik vagyunk, most ne állják utainkat, most ne szeressenek bennünket, most ne ártsák magukat a mi dolgainkba. A nagy urak járjanak továbbra is a külföldre vadászni, a magyar földön termett gyümölcs árát majd utánuk küldik; Róma is ne remegjen értünk és lelkiüdvünkért, szent István országa sem fog elkarhozni. Az Isten szerelmeért! csak Ti hagyjatok békében és a mi papjainkban is csakhamar újra fellobog a hamu alatt most is égő hazafiság az a szent lángja, melyre nem annyira ők, mint mi voltunk mindenkor büszkék. Az egy istenben való hitet nem támadhatja meg senki. Imádját Istent ki-ki szíve sugallata szerint. De ha a haza oltára elé lépünk, akkor csak egy vallást, egy felekezetet ismerjünk: Édes Hazánk, közös anyánk iránti rendületlen szeretetet! Hogy ez így legyen, azért nem kell a „néppárt.“

Hírek.

Pécs, 1895. május hó 6.

— **(Beteg jogtanár.)** Kasza József dr. a pécsi jogakadémia tanára hosszabb idő óta betegségben szenved, de mint legujabban értesülünk a fiatal jogtanár egészsége javulófélben van.

— **(A pécsi polgári daloskör)** tegnap esti hangversenye a szó teljes értelmében félig sikerült. A dalosok fele énekelt, a zenekar fele huzta

Este 7 óra van, a vámház palota előtt sötét és üres a gyalogjáró. Csak a távoli hajólámpások vetnek némi halvány fényt a vámház palota komor falaira. A palota egyik végén egy tavaszikabátba burkolt ifju, szegfűvel gomblyukában lázas léptekkel siet. A tulsó végén egy fekete ruhába öltözött, lefátyolozott arcú hölgy andalog. A gázláng alatt össetalálkoznak. Sligovitz ur szíve erősen dobog, midőn meghajtja magát a hölgy előtt és suttogva mondja: „Vespasian vagyok.“

„Fess özvegy“ szólott a hölgy s karját nyújtja a tulboldog Sligovitz urnak, ki örömmel ölti karját a kedves karjai alá és sokat mondólag szorongatja annak keztyübe erőszakolt kezét.

Szóltanul haladtak a néptelen utcákon át, míg végre egyik ajtón befordulnak egy nagy három emeletes házba, hol a 3. emeleten a „fess özvegy“ ajtó tár Vespasian elé.

Mintha csak álmai valósultak volna meg Sligovitz urnak, úgy állott előtte a konyha. Még a libabomb s a félig telt üveg is oly kínálkozólag állott a szekrényen, hogy Sligovitz ur csak alig tudta magát türtöztetni a kísértés szemben.

A „fess özvegy“ is ledobta fátyolát, mi kissé ugyan lehűtötte „Vespasian“ forró véré, mert ez már egy cseppet sem hasonlított álmai eszményképéhez. Rut, himlőhelyes, 35—40 éves szakácsné rejtőzött a „fess özvegy“ név s a fátyol alatt.

No de se' baj, gondolta Sligovitz ur, majd kárpótolom magamat a pompás vacsorával. S csak ugyan eléje is tette dulcinea-ja a tálat, miközben

a talp alá valót és a rendez közönségnek csak fele jelent meg a vigadó tágas nagytermében. A műsor négy számát háromnegyed 10-kor kezdték meg leénekelni, várva, hogy hátha nagyobb lesz a közönség, de hiába, még az arenából kijövők is alig szaporították a létszámot, mikor már pár percelt tiszta óra után a program első része be volt fejezve és kezdetét vette a tánc. Elismerést érdemel Vész Albert, a daloskör buzgó karmestere, ki fáradsággal, nagy áldozatokkal, s csekély számú énekessel igazán kellemes percekert szerzett a hallgatóságnak. A kis közönség különben pompásan szórakozott hajnalhasadáig, csak a „hangások“ okvetetlenkedése bosszantotta a mulatozókat, a kik minden egyes nóta után meg zavarták a mulatók jókedvét az odatartott tényérral.

— **(Huszonöt éves jubileum.)** Ladányi Sándor az első magyar általános biztosító társaság pécsi titkára, tegnap ünnepelte 25 éves jubileumát. Az ünnepetlét Bittó Béla kárbeccsülő felügyelő szép szavakban üdvözölte, mire a közszeretettnek örvendő Sándor bácsi örömkönyvek közt meghatóttan válaszolt. Fogadja a derék jubilans a mi üdvözlésünket is!

— **(Asztalos-sztrájk.)** A gyalu békés kezelői ma beváltották, a mit előre kilátásba helyeztek, és abba hagyták a munkát az összes nagyobb asztalos műhelyekben; mert a munkaadók nem voltak hajlandók beleegyezni a segédek által kívánt tíz órai munkaidőbe. Valami 90 en lehetnek ezek a sztrájkoló munkások, kik közül huszan már el is hagyták Pécsét. Az itt maradtakat a központi sztrájk-pénztár látja el a legszükségesebb aprópénzzel, további kintartásra buzdítván őket.

— **(Öngyilkos rendőr.)** Hatalmas dörrenés, majd tompa zuhanás verte fel csendes szunnyadásából ma reggeli négy órakor a városházán tartózkodó rendőröket; Szily József magyar-peterdi illetőségű 35 éves 13. számú közrendőr a városház udvarán egy lovassági forgópisztolyal föbe lötte magát. Szily József földműves ember, majd kiszolgált katona, mint más ember is, — megházasodott. Házaságukból egy kis fiu született, ez képezte egyedüli boldogságát a kevés igényű, de jószívű apának. Multak az évek, — fogyott a szeretet a hitvesek között, úgy hogy kenyerértörésre került a sor: — elváltak, otthagya az asszony Szily Józsefet. Mit volt mit tenni, a kis fiut magukhoz vették az asszony szülei, — Szily pedig beállt rendőrnek. Hü, buzgó, becsületes szolgálja volt Pécs városának, felebbvalói szerették, de komolysága, nem ritkán búskomorsága sokak figyelmét magára vonta. Mi okozhatta ezt? — Nem más, mint hogy aggódott távol levő fiúcskájá miatt. Erre is keresett orvosot: egy jónak ígérkező, tisztességes kinézésű fehérszemélylyel lépett közös háztartásra, s így e nőben jó anyát vélvén fia számára, — magához vette gyermekét. Az új háziasszonynak azonban minden kire, csak a férjére (?) nem volt gondja, — hűtlen lett, mint a nóta mondja: „Mással élte világát...“ Elég boldogtalan napokat élt át Szily József, végre, mikor teljesen meggyőződött róla, hogy a nő megcsalja, irt egy panaszos levelet Pécs város rendőrkapitányának, melyben hátrahagyott fia pártfogását s csekély vagyona — 500 frt értékű adóslévéll — elhelyezését kéri, egyszersmind kinyilatkoztatja, hogy adóssága nincs, — élni tovább nem tud. Úgy tett, mint megirta, a reggeli órákban véget vetett viszontagságos életének. Mégis csak szerencsétlen a 13-as szám.

— **(Elkerülte a kötelet.)** Ösz Mártonné szül. Kalmár Teréz Egerszeg község elhalt molnár

barátságosan simogatta Sligovitz ur haját s szólott: „A nacscságáék elmentek ma a színházba, a káplárom meg szoba-áristomot kapott s most miénk a világ. Ugy-e aranyoskám?“

Az aranyoskám hagyta szó nélkül mindezt magával történni s csak a tátra koncentrált minden figyelmét s nem sokára úgy nézett ki a konyha a sok fehér csonttól, mint a milyen képet mutatott az a mező egy hónap mulva, a hol Senacherib harcosait leölték az ur angyalai.

Nem jó az ördögöt a falra festeni, mert alig hogy elpusztított Sligovitz ur minden elszupitathót, megnyílik az ajtó s belép rajta, — nem Senacherib harcosa, hanem egy marcona képű torzombor baka káplár, ki is midőn látná, hogy az ő járandósága illetéktelen gyomorba kebeleztetett vala be, óriási haragra lobbant, melynek kifolyásaképvadul kezdett hadonázni s gyiklesőjét nagyon is közel találta tolni Sligovitz urnak még most is zsiros ábrázatjához. Mire Sligovitz ur illa berek, nádak, erek, megugrott a fess özvegy karjai közül s lélekszakadva rohant le a sötét lépcsőn, hol is megbotolván, üldözőjének kezei közé került, ki hatalmasan kiverte rajta a capistrángot.

E kaland után Sligovitz ur lemondott minden további reményről a „fess özvegygyel“ szemben s újra várakozási állományba helyezve magát, újabb kishirdetést tett közzé, de az „önálló“ és „hölgy“ szók közé még az „intelligens“ jelzőt is beszúrta.

Bartha Kálmán.

mesterének özvegyét, férje halála után csakhamar megvigasztalta Weigel János nevű első legénye. Az özvegy a legény unszolásának engedve, rászánta magát, hogy vagyonának felét a szeretője nevére fogja iratni. A mint meghallotta ezt a módos molnárának testvérhuga, Kalmár Katalin, minden követ megmozdított, hogy nényét láb alól eltéve, annak örökébe juthasson. Legelőször is Kasza Károly községi csószát szólította fel, hogy mint fegyverrel bánti tudó ember küldje el Kalmárnét a más világra, de a csósz nem vállalkozott erre a véres mesterségre, de azért a dologról nem szólt senkinek, még akkor sem, mikor Kalmár Katalin ezelőtt két esztendővel Kis János és Jakab József felbérelt gyilkosokkal megfojtatta gyűlölt nényét, a mely alkalommal a jó madarak 960 frtot raboltak el. A pécsi törvényszék Kalmár Katalint gyilkossággal büntette miatt kötélt általi halálra, Jakab Józsefet életfogytiglani, Kis Jánost pedig 15 évi fegyházra ítélte. Kasza Károly végül, a ki jól megőrzött titkát arra használta fel, hogy a gyilkosokat folyton zsarolta, bűnpártolás miatt 1 évi börtönt kapott. A kir. tábla ezt az ítéletet helybenhagyván, a két forumon halálra ítélt asszony ügyével szombati ülésében foglalkozott a kir. kuria, mely a halálbüntetést életfogytig való fegyházra változtatta át, egyekben azonban a tábla ítéletét hagyta helyben.

— **(Iparosok figyelmébe.)** A fő- és székvárosi m. kir. államrendőrség főkapitánya a budapesti m. kir. államrendőrség számára szükséges felszerelési cikkek szállítására pályázatot hirdet. Az előreláthatólag 1895. év folyamán szállítandó cikkek és azok megközelítőleg kiszámított mennyiségei, úgy a kamara hivatalos közzétételei közt megtudhatók. Az ajánlatok f. é. május hó 9-ig nyújthatók be.

— **(Huszonhét év mulva.)** Huszonhét évig kerülgette a szerencse Joller Károly siklósi asztalos mestert, végre ma rátalált. Még 1868-ik évben vett Joller egy osztrák hitel sorsjegyet, s őrizte a ládafiában, csak egy-egy huzás alkalmával vette elő, nem nyerte az 1933—52 sz. sorsjegy. Ep lefeküdni készült a már 78 éves asztalos mester a közel mult napokban, mikor tudomására jött, hogy egy újabb huzás volt: — megint csak elővette a már egészen sárga papírost, — nézi-nézi, — nem akar hinni szemének, végre fogta úgy a mint volt betette a helyére s lefeküdt. Szép kis főnyeremény üti majd utódai markát, az összeg körülbelül 150.000 frt, mit is Schapring J. pécsi bank cég fizet ki a nyertesnek.

— **(Uj lap.)** A rideg, penészgombás irodák sötéte oduibán nyomorult néhány hatosért körmöltető diurnisták nagy fába vágták a tollszárukat. Hiába rimázkodtak a miniszterek előtt, haszatalan kopogattak az u. n. intéző körök alabastrom-kilincses ajtain: mindenütt siket fülekre találtak s most aztán azzal vélnék siralmas sorsukon segíteni, hogy lapot alapítottak, a „Dijnokok Közölny“-ét, melyből az első szám már meg is jelent. A sanyaró újság szerkesztői szintén dijnokok, főredaktora Darva y Rezső, felelőse pedig Paczóna Antal, kik új lapjukkal alig csinálnak valami nagy konkurenciát a fővárosi zsurnáloknak.

— **(Tilos az átjárás!)** Legokosabban cselekedett Varasdi István keői birtokos, a ki a földjén áthaladókat megsőreztette. Mult év szeptember elején történt, hogy Borkó János és Czövek Ábel kopácsi földművesek a keői szőlőhegyről jöttek, nem épen rossz hangulatban; danol-gattak, kurjantottak — hja, az ujbort megtette hatását. Egyszer csak valami kemény hang mordul rájuk, hogy „miért mennek a szőlőmön keresztül?“ — de e felhívásra már nem is tehelhettek, mert egy dörrenés elnémitotta ajkukat. Czövek Ábel a lábához, Borkó János meg a balszeméhez kapott; mely néhány pillanat mulva ki is folyt. Varasdi ugyanis a felszólítás után mindjárt felkapta sőrtellett töltött puskáját s lött; de oly szerencsétlenül, hogy az első lövés, míg az utóbbi sulyos testi sértést követett el. A kir. törvényszék ma Kereky Mihály dr. védőbeszéde után Varasdi Istvánt sulyos testi sértés büntetéeért 2 évi börtönrre s az összes költségek megtérítésére ítélte. Vádlott felebbezett.

— **(Önálló büntetőtörvényszék.)** Az igazságügyminiszter legközelebb törvényjavaslatot fog a Ház elé terjeszteni a budapesti kir. törvényszék büntető osztályának önálló bírósággá való átalakítása dolgában. A miniszter megbizta Zsitvay Leót, a büntető osztály vezetőjét, hogy az új szervezéeről tervezetet készítsen, s több kiváló kriminálistától, köztük Czárán István, Baumgarten Izidor és Vargha Ferenc dr. bíráktól szakértő véleményt kért. Az új, önálló büntetőtörvényszék elnökéül Zsitvay Leót és Mészöly Lajos győri kir. táblai bírót emlegetik.

— **(A furkosbot.)** Azt hinné az ember, hogy a furkosbot, mely hajdan oly nagy szerepet játszott, már végleg letűnt az élet szinpadáról. Pedig nem így van, néha-néha ismét hallunk hirt, melyben a furkosbot szerepel. Ilyen eset adta elő magát legközelebb

Gyönkön, hol Wilhelm Konrad gyönki lakost, Müller János ugyancsak ottani lakos úgy találta egy furkosbottal fejbe vágni, hogy mozdulatlanul maradt a földön.

— **(Az elégetett kötelezvény.)** Balasko Ferenc szakályi lakosnak saját leánya 600 frttal tartozott a erről rendes kötelezvényt állított ki. A minap azonban míg édes apja és anyja a templomban voltak, hazament s a ládát feltörve a kötelezvényt magához vette, melyet azután elégetett. Tettét a csendőrség előtt beismerte.

— **(Tavaszi lóversenyek.)** Május teljes szépségében jelentkezett tegnap a fővárosban, a versenyek első napjával. Régi turfiátogatók a tegnapi nap látványosságát följé helyezik az összes eddigi versenynapoknak — a közönséget illetőleg. Minden hely szafolva volt s a nagy tribünön szinte lehetetlenség megközelítő névsorát adni a jelenvolt notabilitásoknak. Hölgyek is igen nagy számban voltak kün. A versenyek is elég sportélvezetet nyújtottak. A „Nemzeti-hazafi” díj 15.000 koronáját Hadik-Barkóczy Endre gróf Torredorja nyerte meg, erős küzdelem után levervén a biztos nyerőnek tartott Tokiót. A májusi handicapot Wahrmann Richard Demetriusa nyerte meg szépen.

— **(Chevalier Thorn,)** a világhírű bűvész előadásai úgy szombaton, mint vasárnap színültig megtöltötték a mi arénának nevezett rozoga alkotmányunkat distingvált közönséggel. Sok mindenféle eszkatoló és sandzsirozó művész fordult már meg városunk falai között, de az olaszos akcentussal beszélő, izgóny, fürge Thorn-nak mutatványai valamennyi emléket elhomályosítják. Cagliostro és Boskó volna az, kikkel egy nívóra lehetne helyezni ügyesség dolgában. A mutatványokban méltó partnere volt szép megjelenésű neje, a kivel együttesen meglepően adták elő a „Nő bérkájának” nevezett látványosságot, midőn egy bárkaszerű üres alkotmányból Thorn ur mindenféle állatokat szedett elő, végezetül pedig saját feleségét emelte ki. A közönség nagyon hálás volt az élvezett ügyességekért és szemképrázató dolgokért, mert minden egyes piéce után zugó tapsviharral tüntette ki. Holnap tartja utolsó előadását városunkban s tőlünk Székestehérvárra megy.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 6-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az egész képviselőház óriási érdeklődése közt felelt Bánffy b. miniszterelnök Apponyi szombati interpellációjára. A miniszterelnöki válasz lényege a következő:

„A dolgok jelenlegi stádiumában csak általános ságban nyilatkozhatik. Ennek kapcsán felolvassa a jegyzéket, melyet Kálnoky grófhhoz intézett a nuncius dolgában, kérdezve benne, vajjon nem kellene-e lépéseket tenni? Ezután felolvassa az erre adott választ, melyben kijelenti a külügyminiszter, hogy ebben a kényes ügyben nem nyilatkozhatik; de ha Bánffy b. kezébe adja az információkat, maga is rajta lesz, hogy a nuncius megrovandó tapintatlanságai miatt a szentszéknél felszólaljon. Én — folytatja Bánffy b. — erre második jegyzékemet még április 27-én felküldtem Bécsbe, tehát joggal hibettem május 1-én, hogy a felszólalás már megtörtént Romában.”

Apponyi Albert gr. hosszabb beszédében szemére hányja a miniszterelnöknek, hogy nem felelt arra, a mit a „Polit. Correspondenz” Kálnoky sugalmazása alapján közölt, mely szerint Bánffy b. „oly kényes nemzetközi dolgot hozott feltevések alapján a parlament elé, ami a legnagyobb diplomáciai járatlanság.” (Viharos tetzés) A politikai illemnek ilyen durva megsértése miatt, melylyel az ország méltóságán hatalmas csorba ejtetett, a választ nem veszi tudomásul.

Bánffy b. újabb felelete után a többség helyeslőleg vette tudomásul a miniszterelnök választát.

TÁVIRATOK.

— **Fogadóestély a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tegnapi udvari fogadó estélyen a királynét karján vezetve jelent meg a király, a ki legelsőbb is Agliardi nunciust tüntette ki megszólításával; ezután hosszabban beszélt Lozé francia nagykövettel, továbbá Jósika b. és Kállay miniszterekkel feltűnő élénken társalgott. Kálnoky grófot egyáltalában nem szólította meg, pedig ő is jelen volt. Erzsébet királyné legtovább új palotahölgyével, Jósika bárónéval beszélgetett.

— **Az operett király futása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben és Budapesten híre futott, hogy Szerbiában kitört a forradalom és Sándor király a határon átmene-

kült. Ez a hír azonban még megerősítésre szorul. Annyi tény, hogy Milán holmi pénzkérdések miatt összeveszett fiával, a minek következtében Milán bucsutlanul távozott, s tegnap este Bécsbe, onnét Velencébe utazott.

— **A bonyodalom.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vasárnap reggel 10 óraker fogadta a király felőráig tartó kihallgatáson Kálnoky és nyomban utána Bánffy bárót, a ki előadta az egész affér történetét és fölmutatta az írásbeli bizonyítékokat. A kihallgatás eredménye eddigéle ismeretlen, de Bánffy b. meglegedetten távozott. Délután 6 óraker Bánffy b. bizalmas értekezletet tartott Jósika báróval és Kállay Bénével, a mit befejezve sürgönyözött Budapestre, hogy az éjjeli vonattal visszautazik. Bánffy és Kálnoky nem találkoztak. Bánffy b. gyors visszautazásából mamelek körökben a békés kiegyenlítés tüneteit vélik kimagyarázhatni; azonban a megoldást véglegesnek még itt sem tartják. A királynak az a kívánsága, hogy találjanak oly modus vivendit, hogy mind Kálnoky, mind Bánffy megmaradhasson hivatalában, legalább egyelőre. E szerint a magyar kormány erkölcsi elégtételt kapna a szenvedett bántalomért. Ennek az elégtételadásnak mikéntjét Bánffy b. a ma reggel tartott minisztertanács elé terjesztette: az eredmény persze még ismeretlen. Lehetséges, hogy a konfliktus elveszti akut jellegét, de az sem lehetetlen, hogy nemsokára nagyobb erővel kitör. Kálnoky gróf lemondását a király még nem fogadta el; Bánffy b. pedig még nem jutott abba a helyzetbe, hogy lemondását be kelljen nyújtania, vagyis más szavakkal: még nem mondtak fel neki. Hír szerint a kiegyenlítés úgy történék, hogy Bánffy b. felelni fog Apponyi grófnak ebben a dologban tett interpellációjára és ennek kapcsán kimutatná, hogy joggal hivatkozott Kálnokyra. Ezután pedig Kálnoky újra nyilatkozni fogna könyomatosa útján, a mikor közétennék a musakodó kommentárokat. A megoldási módzatnak erről a formájáról a tegnapi esti udvari fogadáson értesült a király Jósika bárótól és helybenhagyólag fogadta.

— **Két hirneves férfit halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lord Salisbury angol államférfi és Fogt Károly világhírű tudós ma elhunytak.

— **Megszűnt konfliktus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Bulgária és Ausztria-Magyarország közt lenforgott fogyasztási adókból keletkezett konfliktus ma véget ért.

Közgazdaság.

Raktár-kimutatása a magyar lezámitoló- és pénzváltó-bank barcsi raktárainak. Készlet f. hó 16-án 42206 mm. 307100 biztosítási érték. Beraktárlás 16-tól — 30-ig 15862 mm. 113750 biztosítási érték. Összesen 58068 mm. 420850 biztosítási érték. Kiraktárlás 16-tól — 30-ig 13582 mm. 104100 biztosítási érték. Készlet 30-án 44486 mm. 316750 biztosítási érték.

NYILT-TÉR *)

A nyári szinkörben

Ma hétfőn és holnap kedden utolsó előadása

Chevalier Thorn

hirneves bűvésznek,

„Egy este az álmok országában”

nagy keletindiai látványosság, mely Bécsben 130-or, Budapesten 32-szer mindig a legnagyobb tetszés mellett adatott.

Mindkét napon az előadások este 8 óraker veszik kezdetüket.

Teljesen új műsorral!

Az előadás műsora:

- 1) Blawatzka urnónek Mahatma csudája a benarcsi maharadzsa előtt.
- 2) Szellemelek kabinetje.
- 3) A koori királyné elégetése, vagyis egy hölgy fog a közönség előtt a lángok által elemésztenni.

Helyárak: Páholy 4 frt, támlásszék 1 frt, I. sor hely 80 kr., II. sor hely 60 kr., karzati ülőhely 40 kr., földszinti állóhely 40 kr., diák- és kato najegy 30 kr., karzati állóhely 25 kr.

Páholy és ülőhelyek kaphatók Valentin könyvkereskedésében.

*) Eszen rovatt alatt megjelentekért nem vállal felelősséget. A szerk

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1895. évi

május 4. napján tartott hetivásárán.

Az árak mértékáraként számítottak.

Buza 6.40—6.60; kétszeres 6.10—6.20; rozs 6.—6.30 árpa 6.50—7; zab 6.80—6.70; búkköny 780.—8; kukorica 6.80—7; széna 3.—3.50; szalma 1.—80.

Kiszlat: közép mintegy 180 gabona-kocsi volt a dacszon.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródról	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Debővarról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkevezérről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródról	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 ó. 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkeveze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Debővár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felölő szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

4457. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvénzék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kereky Mihály végrehajthatónak özv. Udvarács Tádó végrehajthatást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Udvard község határában fekvő az udvardi 76. sz. betétben felvett I. 1—42. sorsz. 1/3 telekből 35. sz. házból alperest illető fele részre 1541 frtban, a II. 1—12. sorsz. szőlőkből ugyanast illető fele részre 314 frtban és az udvardi 112. sz. betétben felvett I. 2009/1. 2009/2. hezz. szántókból ugyanast illető fele részre 31 frtban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi június hó 6-án d. e. 10 óraker Udvard község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%.-át, vagyis 154 frt 10 kr., 31 frt 40 kr. és 3 forint 10 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi március hó 1. napján. A kir. törvénzék mint tlkvi hatóság.

Vodicska Ferenc
kir. törvénzéki albiró.

Monogramm-himzések

a legszebb kivitelben és a legjutányosabb áron. Bővebbet a Taizs-féle nyomdában. (Mária-utca 1.)

5925 sz.
tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvis hatóság közhírré teszi, hogy özv. Breining Péterné végrehajthatónak Mamel József végrehajtást asenvedő ellen 450 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. jbiróság területén levő Magyar-Soros község határában fekvő a magyar-sorosi 8. sz. tjkvben felvett I. 8. hszsz. kertre, 150 hsz. 67. sorsz. hársra, udvartér és kertre 3/4 telekre 1856 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi július hó 10-én d. e. 9 órakor Magyar-Soros község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatai fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 185 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi március hó 17. napján. A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

ZONGORA-RAKTÁR

XXXXXXXXXX

és kölcsönző

INTEZET

XXXXXXXXXX

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniakban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

Szöllőkaró,

hasított tölgy- és fenyőfa

kapható MARTON MIKSA fakeskedésében
Szigeti-országut 33. sz.

GYOMOR-CSEPPK
Említett bajoknál a **MÁRPLACZEI** **GYOMOR-CSEPPK** evék óta kitűnőnek bizonyultak, a múlt században azonosítványt kaptak. Egy kis üveg árán használati utasítással együtt 40 krt., nagy üveg ára 70 krt.
Magyarországi források: **76-65h.**
Nitrál utca 12 sz.
A védjegyet és alárast tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppekkel tessék elfogadni, melyeknek burkolatán zöld szalag van ragasztva a keszítő alárstával (C. Brady) és ezen szavakkal: "Valódiságot bizonyítom".
A Márcselli gyomorcseppet valóban kaphatók.
Pécsett: Irgalmassok Gyógysz. Zsigra László Gyógyszert., ifj. Erdősi János Gyógysz., Sipőcz István Gyógysz. és Gübel Kálmán Gyógysz. Bar Selyén: Uvira F. Gyógysz. Pécs városán: Dvorsky Béla Gyógysz. Szigetváron: Petrasch Gyógysz. és Szentgyörgyi M. Gyógyszert. Szigetvárot: Salamon Gyula Gyógysz. és Viasz Sándor Gyógysz. 16

Védjegy.

GYOMOR-CSEPPK

MÁRPLACZEI

CZELLI

ÁRIA

Védjegy.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület atellenében) levő saját házamba költöztem at. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.